

מילנו, 28.5.36

הגעתי הנה בחשע בבוקר, ורק בארבע ארבעים אה"צ

אצא פריסה.

יצאתי העירה. במגרש המרכזי ע"י ה"דומו" פרושה

מפה ענקית, מפת חבליט של חבש וסביבותיה. בנקודות המרכזיות -

פרחים. הצבור מתבונן ל"אימפריה" החדשה בסיפוק רב.

חיפשתי עתונים אנגליים - ולא מצאתי. בדרך ניגש אלי

בחור צעיר בשאלה: בן-גוריון? כשעניתי בחיוב אמר לי שראה

אותי בפרג. הוא רופא, ושואל אם יכל ללכת לארץ. אביו הוא

דירקטור בבנק במילנו. מדבר גרמנית - הצטער לשמוע שיש די

רופאים בארץ ושלא נותנים רשיונות חדשים לרופאים.

לא יכלתי להשיג גם עתונים צרפתים - מלבד "Journal

de Geneve" לקחתי שלושת תליונות האחרונים מ-26

עד 28. החדשות מהארץ היו מ-26 דרך לונדון, ואין בהם כל חדש,

מלבד נאומו של ווקופ בת"א.

בפליקשן באאובאכטר יש "סרט" גדול בעמוד הראשון:

Belagerungszustand uber ganz Palestina?

הגליון הוא מיום 27 במאי. לקחתי אותו - וגם פה

הידיעות הן מ-26 כמובן, הוא מביא ידיעות מלונדון על מאמר

בסימס (מכתבו בקהירו) שבו נאשמת איטליה במהומות בארץ.

פיסקא זו מעוררת תמהון:

Dabei erklart das Blatt (Times) dass die Italiener

sowohl durch als auch mit jüdischen und arabischen

Extremisten arbeiten, und erinnert in diesem Zusammenhang daran, dass der Anstoss zu den gegenwertigen Unruhen von den Juden und nicht von den Arabern ausgeht.

(ההדגשה בעתון).

הסיימס (לפי ה"פ.ב.") מציין על יסוד עתון איטלקי, שהקונסול הראשי בירושלים וויתר על כל הגנה של המשטרה הבריטית והוא נוסע במכוניתו הדגולה בלי כל הפרעה, ולא עוד אלא שהוא נפגש בכל מקום בשמחה דימונסטרטיבית.

הסיימס מעיר על סכנת התפשטות התעמולה האיטלקית

במצרים.

סלגרמה מירושלים מיום 27 בג'ורנל די-ג'נף שיום שלשום (26) עבר ביפו בשקט, ובפעם הראשונה במשך חודש לא נזרקה פצצה. שקט זה הוא פרי האמצעים הירקוניים (?) שאחזה בהם הממשלה ביום ב'. הפקידים הבריטים בחיפה, מוסיף המברק הנ"ל, העבירו משפחותיהם לאנית מלחמה העומדת בנמל, והם קבעו את המשרד הראשי (?) בתל-אביב *Il sant in stalle leur quartier general a Tel-Aviv.*

"ארבעים מנהיגי השביחה הגלו, לפי יט"א, למחוזות

מרוחקים".

על מינוי מ"מ של טומס אין עוד ידי עה בעתונים

אלה, אולם סלגרמה פלונדון אומרת שהמיניסטר החדש במשרד המושבות יהיה אורמסבי-גור.

חשובים לשימוש, כגון : העתונות היומית של הארץ, שפירא חלה הקולר בהוצאות העתון שלא דייקו במשלוח, אם כי לדבריו, הוא דאג להתחית הספריה על כל העתונים. ראש הספריה הוא מסורר אמריקני - מק-לוש. שפירא סיפר שהנשיא אוהב להקיף עצמו באנשי רוח, סופרים ומסוררים והוא מחשיב את דעתם.

בשלוש אה"צ בא אצלי יצחק סטון, מחלמידי בי"ס עברי בבוסטון. אף הוא עובד בספריה - אולם אינו אוהב את שפירא. אין הוא מיעץ אותי להאמין בדברי שפירא על ציונותו. לדברי סטון יש הסון מקידים יהודים בווינגטון. הרוב הגדול שבאים מלונדון הם קומוניסטים. הקומוניסטים מנהלים עבודתם באריצות ומכניסים אנשיהם לכל העמדות החשובות, כשיש צורך גם לחוך חנוכה ומפלגות לשם כיבוש החנוכה האלה.

הציונים אינם דואגים לנוער. יש בארץ הרבה בתי ספר עברים, מהם גם כעשרה - חמשה עשר בתי ספר גבוהים, כגון בית-הסדר למורים בבוסטון (שם זילברשלג, מברסקי), הסדרה ללמודי היהדות בשיקגו (שם ווכסמן), בית הסדר למורים בבלטימור, ביה"ס הרצליה (למורים אף הוא). בניו-יורק ועוד נוער זה היה יכול להיות מסען נאמן לציונות, אולם הציונים עזבוהו, אולם הקומוניסטים שמו לב ויש כמה מגומרי בה"ס העברים שהם קומוניסטים.

מרכז ההשפעה הקומוניסטית רסטי קרלג' בני.י.

הוא נתן לי רשימה של צעירים טובים כאן שיענו לעזרה אם ירשו: ויליאם גרבר, סילויה גרבר, יוסף ד. לובין, קרל ד. גינזבורג, מוריס אולמן, מלצר.